

РЕШЕНИЕ

№ 1037

гр. Варна, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 51 СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **Антония Светлинова**

при участието на секретаря **Веселина Д. Георгиева**
като разгледа докладваното от **Антония Светлинова** Гражданско дело № 20223110102173 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава XIII от ГПК.

Образувано е по **предявен от Д. Т. Г.**, ЕГН *********, с постоянен адрес: **с*******, **срещу „З.К.Л.И.” АД**, ЕИК *********, със седалище и адрес на управление: *********, представлявано заедно от двама от четиримата изпълнителни директори **П.В.Д.**, **С.Н.А.**, **В.В.И.** и **М.А.Д.**, **осъдителен иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ** за заплащане на **сумата от 4265,91 лв.** представляваща застрахователно обезщетение по договор за застраховка **“Каско на МПС”**, обективиран в застрахователна полица № 93002010047128/01.06.2020 г., за нанесени щети на застрахования лек автомобил **„Ауди А4“** с рег. № ********* от реализирано на 22.03.2021 г. застрахователно събитие – пътнотранспортно произшествие, за което е образувана щета под № 5003-1201-21-450312, **ведно със законната лихва**, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 21.02.2022 г., до окончателното изплащане на задължението.

В исковата молба ищецът твърди, че е собственик на лек автомобил **„Ауди А4“** с рег. № ********* по силата на договор за покупко-продажба с нотариална заверка на подписите от 27.01.2021 г. Твърди, че така придобитият от него автомобил е бил застрахован по застраховка **„Каско“** при ответника **„З.К.Л.И.” АД** със застрахователна полица № 93002010047128/01.06.2020 г. Поддържа, че в срока на застрахователно покритие – на 22.03.2021 г. около 23:55 ч., на ок. 100 м след магистрала **„Хемус“** от с. **Слънчево** посока с. **Езерово**, синът му управлявал застрахования автомобил, когато непосредствено пред него внезапно излязло животно на пътното платно и последвал удар между животното и предната част на автомобила. Излага, че вследствие на ПТП били нанесени материални щети на автомобила. Твърди, че мястото на инцидента били посетено от служители на реда, които съставили протокол за ПТП № 1786202 от

22.03.2021 г.

Излага, че на 23.03.2021 г. уведомил ответното дружество за настъпилото застрахователно събитие, при което била образувана преписка (щета) под № 5003-1201-21-450312, извършен бил оглед и заснемане на автомобила и съставен опис на щетите, в който били обективирани следните увредени детайли на превозното средство, а именно: предна броня, решетка ляв дистрионик в пр. броня, решетка средна долна в предна броня, радиатор и интеркулер, каре под предна броня.

Твърди, че на 12.04.2021 г. между него и ответното дружество бил подписан анекс към застрахователния договор, с който е отразена промяната на собственика на застрахования автомобил. Сочи, че тогава ответникът е уведомен за сключения продажбен договор на застрахованото МПС, но на практика е узнал за промяната в собствеността по-рано – на 23.03.2021 г., когато е уведомен за ПТП от новия собственик, последният посочен като такъв и в приложения към уведомление протокол за ПТП.

Твърди, че на 13.04.2021 г. получил постановления от застрахователя отказ за изплащане на застрахователно обезщетение по образуваната щета. Счита отказа за незаконосъобразен.

Излага, че за установяване размера на щетите по автомобила иницирал производство по чл. 207 ГПК – гр.д. № 9685/2021 г. по описа на ВРС, 40-ти състав, като според приетото по това дело експертно заключение стойността на разходите за ремонт на МПС с влагане на нови части и труд, възлизат в общ размер на 4265,91 лв. с вкл. ДДС.

Ищецът намира, че именно тази сума следва да му бъде изплатена от застрахователя като обезщетение за претърпените имуществени вреди.

По изложените съображения по същество моли за уважаване на предявения иск и претендира разноски, вкл. адвокатско възнаграждение. Претендира и сторените разноски по производството по обезпечение на доказателствата по гр.д. № 9685/2021 г. по описа на ВРС.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозира **отговор на исковата молба**, в който излага становище за неоснователност на предявения иск. Счита, че липсва основание за ангажиране на договорната му отговорност по процесния застрахователен договор, респ. намира постановления отказ за изплащане на застрахователно обезщетение по образуваната щета за законосъобразен. В тази връзка възразява, че не е уведомен за промяната в собствеността на застрахования автомобил в 7-дневен срок от настъпване на промяната, който срок е регламентиран в т. 14.17.4. от приложимите към договора Общи условия за застраховане на сухопътни превозни средства без релсови превозни средства на ЗК „Л.И.“ АД. Позовава се и на т. 13.2. от ОУ, според която клауза новият собственик встъпва в правата по договора след попълване на ново предложение - декларация, представяне на МПС за оглед и заснемане и влизане в сила на анекса за продължаване на действието му. Счита, че тези клаузи от ОУ съответстват и на чл. 415, ал. 1 КЗ, в която разпоредба е предвиден идентичен 7-дневен срок за уведомяване на застрахователя относно прехвърлянето и са регламентираны последиците при неспазването му. Сочи, че в последния случай застрахователят не е длъжен да плати застрахователното обезщетение, ако застрахователното събитие е настъпило след изтичането на един месец от датата на прехвърляне на правото на собственост. Намира, че процесният казус попада именно в тази

хипотеза, понеже застрахователният договор е сключен с предишния собственик на 01.06.2020 г., МПС е прехвърлено на 27.01.2021 г., от когато е започнал да тече и 7-дневният срок за уведомяването му относно прехвърлянето, този срок не е спазен и ПТП е настъпило на 22.03.2021 г., тоест повече от месец след промяната в собствеността. Излага, че именно тези обстоятелства са констатирани в хода на проведената ликвидационна дейност по образуваната преписка по щета № 5003-1201-21-450312 и същите са мотивирали постановения отказ за заплащане на застрахователно обезщетение.

Отделно оспорва причинно-следствената връзка между настъпилото ПТП и описаните щети по автомобила с твърдения, че уврежданията са резултат от друго събитие, различно от процесното. Изтъква, че приобретателят не е спазил изискването за уведомяване на застрахователя и извършване на допълнителен оглед и заснемане на автомобила, поради което тези увреждания не е могло да бъдат констатирани, а в същото време се явяват съществени, оглед интереса на застрахователя.

В условията на евентуалност оспорва размера на иска. Поддържа, че търсената сума от 4265,91 лв. е прекомерно завишена и не е съобразена със средните пазарни цени за отстраняване на щетите към момента на събитието, предвид годината на производство на МПС и степента на неговата експлоатация и амортизация.

Прави и евентуално възражение за намаляване на застрахователното обезщетение по реда на чл. 395, ал. 4 от КЗ, поради неизпълнение на договорното задължение на застрахования. Счита, че за упражняване на правото му за намаляване на дължимото обезщетение не е необходимо да бъде установена причинната връзка между неизпълнението на застрахователния договор и настъпването на застрахователното събитие, доколкото неизпълненото задължение е изрично договорено между страните и скрепено със санкция. Позицията се и на съдебна практика в тази насока - решение № 79 от 29.06.2012 г. по т.д. № 802/2011 г. на ВКС, Второ ТО.

По изложените съображения по същество моли за отхвърляне на предявения иск и претендира разноски, вкл. адвокатско възнаграждение. Прави и възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК.

В **открито съдебно заседание** ищецът, чрез процесуалния му представител адв. Б. Р., поддържа исковата молба и представя списък на разноски по чл. 80 ГПК.

Ответникът, чрез процесуалния му представител адв. С. Д., поддържа отговора и също представя списък по чл. 80 ГПК.

След като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

С изготвения и обявен за окончателен доклад по делото са отделени като безспорни и ненуждаещи се от доказване по делото обстоятелствата, че по силата на договор за покупко-продажба с нотариална заверка на подписите от 27.01.2021 г. ищецът Д. Г. е закупил от М.И.К. лек автомобил „Ауди А4“ с рег. № *****, както и че автомобилът е бил застрахован по договор за застраховка „Каско на МПС“, сключен между предишен собственик и ответника „З.К.Л.И.“ АД, обективиран в застрахователна полица №

93002010047128/01.06.2020 г. Тези обстоятелства се потвърждават и от приобщените писмени доказателствени средства, вкл. застрахователна полица (л. 8) и договор за покупко-продажба на МПС (л. 16).

От съдържанието на полицата е видно още, че застрахователният договор е сключен при основно покритие „Клауза 1“ за срок от 01.06.2020 г. до 31.05.2021 г. и срещу застрахователна премия в общ размер на 2173,42 лв., платима разсрочено на четири вноски.

От приложената сметка № P011152426/22.02.2021 г. (л. 14) се изяснява, че всички вноски са платени от застрахованото лице предсрочно.

От приобщените Общи условия, приложими към застрахователния договор (л. 34-46), е видно, че уговорената „Клауза 1“ покрива всички рискове, в т.ч. ПТП по време на движение и/или в паркирано състояние.

Договорът е сключен със застрахован (собственик) „О.Т.В.“ ЕООД, като с анекс № 2 от 09.07.2020 г. полицата е прехвърлена на нов собственик – М.И.К., която се явява праводател на ищеца по продажбения договор от 27.01.2021 г. (л. 25 от приобщеното ч.гр.д. № 9685/2021 г. на ВРС).

С последващ анекс № 3 от 13.04.2021 г. е отразена и втората промяна на собственика на застрахования автомобил, респ. полицата е прехвърлена на ищеца Д. Г. (л. 9).

Безспорно е, че преди подписването на последния анекс - на 23.03.2021 г. ответникът е уведомен за настъпило на 22.03.2021 г. събитие – ПТП с участието на застрахования лек автомобил, за което е образувана застрахователна претенция (щета) под № 5003-1201-21-450312.

Видно от приобщеното уведомление (л. 13), същото е подадено от трето лице – С.Д.Г., представител на собственика (син на ищеца), който е декларирал, че на 22.03.2021 г. в 23:40 ч. е управлявал лек автомобил „Ауди А4“ с рег. № *****, собственост на Д. Т. Г., движейки се в посока с. Слънчево-с. Езерово, когато от гората е изскочило диво животно и той не е могъл да избегне удара с него, а го е блъснал с предната част на автомобила, по която са настъпили увреждания. Отражено е още съгласие за отстраняване на щетите в автосервиз по свой избор – оторизиран сервиз на „Ауди“.

Така декларираните обстоятелства относно механизма на събитията са описани и в протокол за ПТП № 1786202/22.03.2021 г. (л. 15), съставен от С. Х. – мл.автоконтрольор при РУ-Аксаково, след посещение на местопроизшествието. В протокола е отразено, че участникът в ПТП е блъснал диво животно, което е излязло внезапно на пътното платно. Констатиран са и видими щети по предната част на автомобила, за което са изготвени 2 бр. снимки. Последните са изискани от РУ-Аксаково при ОД на МВР-Варна и приобщени по делото чрез оглед (л. 78), като на снимките са видни увреждания в предна лява част на процесния лек автомобил, вкл. счупвания, деформации и липсващи части от предната броня.

От представения опис-заключение по щета № 5003-1201-21-450312 (л. 12), съставен от експерт при ответното дружество, се установява, че на 23.03.2021 г. е извършен оглед на застрахования автомобил, при който е констатирано увреждане на следните части на МПС, всички с отразена степен на увреждане „за смяна“, а именно: предна броня, решетка ляв дистрионик в пр.броня; решетка средна долна в пр.броня, радиатор интеркулер, кора под предна броня.

Не е спорно между страните, че по щетата е постановен отказ за

заплащане на застрахователно обезщетение. Видно от съдържанието на отказа (л. 10), същият е мотивиран с обстоятелството, че застрахованият не е изпълнил задълженията си по т. 14.17.4 от ОУ да уведоми писмено застрахователя за промяната на собствеността на МПС, както и с клаузата на т. 13.2 от ОУ, според която новият собственик встъпва в правата по договора след попълване на ново предложение-декларация, представяне на МПС за оглед и заснемане и влизане в сила на анекса за продължаване на действието му.

Видно от материалите по приобщеното ч.гр.д. № 9685/2021 г. по описа на ВРС, 40-ти състав, същото е образувано на 30.06.2021 г. по молба с правно основание чл. 207 ГПК за обезпечение на доказателствата по разглеждания по настоящото дело иск, чрез назначаване на експертиза, която да установи щетите по процесния автомобил, настъпили от ПТП на 22.03.2021 г., и да определи тяхната стойност.

От приетото в производството по обезпечение на доказателствата заключение на допуснатата съдебно-техническа и оценителна експертиза, изготвено от вещото лице инж. Людмил Милков след извършен оглед на автомобила и демонтаж на предната негова част, се установяват следните увреждания по превозното средство, отразени чрез техния вид и начин на възстановяване, а именно: предна броня – за смяна; решетка ляв дистрионик в предна броня - за смяна; решетка средна долна в предна броня – за смяна, радиатор интеркулер за смяна, кора под предна броня - за смяна; ляв преден подкалник с лайдсна (калобран) преден – за смяна; преден панел (рамка на радиатори, фарове, основа под пр.капак) – за смяна. Вещото лице определя сумата за възстановяване на лекия автомобил в общ размер на 4265,91 лв. с вкл. ДДС, включваща стойността на необходимия труд от 266,96 лв. (при средна пазарна цена от 28,40 лв. с вкл. ДДС/1 нормочас и необходими 9,4 нормочасове за монтаж, демонтаж, разоборудване и боядисване), нови резервни части от 3803,45 лв. (1240,89 лв. за предна броня, 107,69 лв. за решетка ляв дистрионик, 268,73 лв. за решетка средна долна, 633,74 лв.+721,27 лв. за радиатор интеркулер, 111,50 лв. за кора под предна броня, 44,24 лв.+21,08 лв. за ляв преден подкалник, 654,31 лв. за преден панел) и материали (боя и консумативи) от 195,50 лв.

За установяване оспорения механизъм на ПТП и настъпилите в резултат от него вреди по процесния автомобил, както и стойността на последните, по настоящото дело също е допуснато провеждането на съдебно-автотехническа експертиза. От приетото експертно заключение, изготвено от вещото лице А. В. (л. 84 и сл.) се установява, че реалният и възможен механизъм на настъпване на ПТП се изразява в пряк контакт на движещия се лек автомобил „Ауди А 4“ с рег. № ***** с обект, какъвто е възможно да бъде животно, изскочило внезапно на пътното платно. Установява се, че вследствие на удара, който е настъпил в предна част на автомобила, са получени материални щети по предна броня (счупване в лявата част), решетка ляв дистрионик в предна броня (счупване), решетка средна долна в предна броня (счупване и липса на част от ребрата в лявата част на детайла), радиатор интеркулер (деформация в долна лява част), кора под предна броня (счупване в предна лява част), подкалник PVC преден ляв предна част, спойлер/лайсна под предна броня ляв и панел преден, като всички тези увредени части са за подмяна.

Според заключението уврежданията са в предна лява долна част на превозното средство, като ударът е в областта на решетка лява долна в предна броня. След първоначалното съприкосновение обектът на удара деформира/счупва/измества броня предна и монтираните на нея решетки, както и закрепената за нея кора под предна броня, достига до долната лява част на радиатор интеркулер и го деформира. Тъй като са налице косми по увредените детайли и не са налице следи от нараняване на лаковото покритие, обектът на удара е твърд с меко покритие, какъвто би могъл да бъде тяло на малко или средно голямо животно. Съобразявайки така установените обстоятелства, видни и на приобщения по ч.гр.д. № 9685/2021 г. на ВРС снимков материал, експертът Ал.В. заключава, че е възможно вредите да са причинени по степен и вид от настъпилото ПТП при посочения негов механизъм. Вещото лице определя общата стойност на необходимия ремонт за отстраняването на щетите, изчислена по средни пазарни цени към датата на събитието, в размер на сумата от 3 817,21 лв. с вкл. ДДС, включваща стойността на необходимия труд от 537 лв. (при средна пазарна цена от 30 лв. с вкл. ДДС/1 нормочас и необходими 17,9 нормочасове за монтаж, демонтаж и боядисване), нови резервни части от 3132,03 лв. (956,95 лв. за предна броня, 261,79 лв. за решетка ляв дистроник, 118,47 лв. за решетка средна долна, 278 лв. за радиатор интеркулер, 145,26 лв. за кора под предна броня, 54,95 лв. за ляв преден подкалник, 493,56 лв. за преден панел, 32,47 лв. за спойлер пр.броня ляв) и материали (боя и допълнителни материали) от 148,18 лв. Според експертизата стойността на ремонта с влагане на алтернативни резервни части е 2416,45 лв.

При изслушването на вещото лице В. в открито съдебно заседание по реда на чл. 200 ГПК експертът пояснява, че при изчисляване стойността на радиатор интеркулер е взел предвид само неговата пазарна цена, но не и тази на свързаните около него части като държачи, тръби, маркучи и т.н., които вероятно са включени в първоначалното заключение със знак плюс в общ размер на 721,27 лв. Твърди, че е възможно и тези свързани части да бъдат увредени при удара и посочената тяхна стойност отговаря на пазарната такава, но той не я е включил в заключението, тъй като тези части не са описани изрично от застрахователя/предишното вещо лице, а са установими при оглед на автомобила в разглобено състояние, какъвто той не е извършил.

За установяване механизма на ПТП по делото са допуснати и гласни доказателствени средства чрез разпит на ангажираните от ищеца двама свидетели (л. 97).

Св. С. Х. (полицейски служител, без дела и родство със страните) потвърждава, че е съставил и подписал протокола за ПТП, но не си спомня подробности относно произшествието.

Св. Стойчо Г. (син на ищеца) разказва, че е управлявал автомобила на баща му при ПТП, което се е случило през м. март 2021 г. вечерта, на път за дома му, между с.Слънчево и с.Езерово, след автомагистрала „Хемус“. Спомня си, че тогава внезапно излязло на пътното платно животно, което ударил. Разказва, че животното излязло от дясната му страна, той в последния момент забелязал, че нещо се движи и пресича пътя му, усетил удар и спрял след ок. 30-40 м., след което се върнал до мястото на удара, но не видял животното. Твърди, че преди удара се движел със скорост 70-80 км/ч, че пътният участък бил прав и сух, но неосветен. Разказва още, че констатирал

щети по предната броня на автомобила, която била счупена в дясната част и по нея имало следи от животното – кръв и косми. Обадил се на тел. 112 и на място дошъл екип на Пътна полиция, който установил механизма на събитието и съставил протокол за ПТП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявен е **осъдителен иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ** за заплащане на застрахователно обезщетение за имуществени вреди от застрахователно събитие, настъпило в периода на действие на застрахователен договор за имуществено застраховане на собствен на ищцата лек автомобил.

Същият е **допустим**, доколкото са налице общите положителни процесуални предпоставки за възникване и надлежно упражняване на правото на иск и липсват процесуални пречки за това.

Основателността на иска е обусловена от наличието на следните кумулативни материалноправни предпоставки, а именно: 1.) валидно възникнало между страните застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Каско на МПС“; 2.) настъпване на застрахователно събитие в периода на покрит риск; 3.) причиняване на щети по застрахования автомобил, както и 4.) причинно-следствена връзка между щетите и застрахователното събитие. Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса, обективирани в разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК, в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на тези факти. В негова тежест е да установи също и размера на претендираното застрахователно обезщетение. С оглед предприетата от ответника защита срещу предявения иск, той носи тежестта да установи фактите, на които основава своите правоизключващи възражения, в т.ч., че не би сключил съществуващия договор с приобретателя (ищец) поради съществено увеличение на риска.

От обсъдените писмени доказателствени средства се установява, че процесният застрахователен договор е сключен между ответника „З.К.Л.И.“ АД и „О.Т.В.“ ЕООД, което дружество е прехвърлило правото на собственост върху застрахования лек автомобил на М.И.К., а тя от своя страна – на ищеца с договор за покупко-продажба от 27.01.2021 г. Последната транслативна сделка е сключена по време на действието на застрахователния договор, поради което ищецът е встъпил в правата и задълженията на застрахования, на основание чл. 413, ал. 1 КЗ. Уведомяването на застрахователя за промяната в правото на собственост не е предвидено в закона като отлагателно условие за встъпването, поради което само по силата на договора за продажба и независимо от уведомяването на ответника за това, между него и приобретателя (ищец) е налице **валидно възникнало застрахователно правоотношение**. В този смисъл - решение № 15 от 12.04.2012 г. на ВКС по т.д. № 454/2011 г., II т.о., в което се приема, че фактът на уведомяването не може да съставлява по волята на страните отлагателно или прекратително условие за встъпването на приобретателя в правата по застрахователния договор, тъй като е въведен от законодателя като задължение, обусловено от встъпването и с оглед същото, по манифестиране кому принадлежи застрахователния интерес, като условие за действителност на

застрахователния договор.

Застрахователното събитие също е доказано по делото от приложения протокол за ПТП с материални щети, изготвен от посетилия местопроизшествието полицейски служител, по реда и при условията на чл. 2, ал. 1, т. 2 и чл. 4 от Наредба № ІЗ-41 от 12 януари 2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд. Протоколът не се ползва с материална доказателствена сила относно механизма на събитието, но същият се потвърждава от приетото заключение на вещото лице Ал.В. по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза, което съдът кредитира напълно в тази му част, на основание чл. 202 ГПК, като компетентно изготвено, правилно и обосновано. Потвърждава се и от свидетелските показания на св. Ст.Г.. Отчитайки възможната заинтересованост на свидетеля при условията на чл. 172 ГПК, съдът цени показанията му като достоверни, доколкото същите са точни, последователни и непротиворечиви, съответни на останалия доказателствен материал, пресъздаващи непосредствени лични впечатления на разпитаното лице. Посоченото от свидетеля място на удара от дясната вместо от лявата предна част на автомобила вероятно се дължи на момента липса на ориентация и/или неправилен спомен на свидетеля, като не е в състояние на компрометира достоверността на показанията му. Конкретното място на удара е видно и на приобщения снимков материал. От посочените доказателствени средства се установява, че събитието представлява ПТП, настъпило при пряк контакт на движещия се застрахован лек автомобил „Ауди А 4“ с рег. № ***** с изскочило внезапно на пътното платно животно, като ударът е настъпил в предна лява част на автомобила.

От експертното заключение, снимковия материал и материалите по приобщеното ч.гр.д. № 9685/2021 г. на ВРС се установяват и **щетите по МПС**. Част от тях (увреждане на предна броня, решетка ляв дистроник в предна броня, решетка средна долна в предна броня, радиатор интеркулер и кора под предна броня), са констатирани от служители на ответното дружество при извършения оглед на автомобила и описани в съставеното за целта опис-заключение. Останалата част (увреждане на ляв преден подкалник с лайсна (калобран) преден и преден панел, вкл. рамка на радиатори, фарове, основа под пр.капак) са установени от назначеното вещо лице инж. Людмил Милков в хода на проведеното предварително производство по обезпечение на доказателствата по реда на чл. 207 ГПК, след извършен оглед и демонтаж на предната част на автомобила. Уврежданията са потвърдени и от заключението на вещото лице Ал.В..

Доказана е също и **причинно-следствената връзка** между пътнотранспортно произшествие и настъпилите щети, доколкото според проведената по настоящото дело съдебно-автотехническата експертиза вредите биха могли да настъпят по вид и степен именно в резултат от събитието, съобразно установения негов механизъм.

С оглед наличието на всички елементи, включени във фактическия състав на съдебно предявеното вземане, съдът дължи произнасяне по релевираното от ответника в срока по чл. 131 ГПК **правоизключващо възражение**, основано на твърдения за несвоевременно уведомяване за прехвърленото право на собственост върху застрахования автомобил.

Според чл. 415, ал. 1 КЗ прехвърлителят или приобретателят уведомява писмено застрахователя за прехвърлянето в 7-дневен срок от прехвърляне на правото на собственост. Ако не е извършено уведомяване по изречение първо, застрахователят не е длъжен да плати застрахователно обезщетение, в случай че застрахователното събитие е настъпило след изтичането на един месец от датата на прехвърляне на правото на собственост и при условие че той не би сключил съществуващия договор с приобретателя поради съществено увеличение на риска.

В случая застрахователят не е уведомен за прехвърленото на 27.01.2021 г. право на собственост в рамките на законоустановения 7-дневен срок и застрахователното събитие е настъпило на 22.03.2021 г., след изтичането на един месец от прехвърлянето. Не е налице обаче кумулативно предвиденото в закона условие за законосъобразен отказ за плащане на застрахователно обезщетение, а именно: съществено увеличение на риска, поради което застрахователят не би сключил съществуващия договор с приобретателя – ищец. За установяване на това условие ответникът, комуто е разпределена доказателствената тежест, не е ангажирал доказателства. Отделно от това съществуването на въпросното условие се опровергава от приложения анекс № 3/13.04.2021 г., с който застрахователят е изразил изрично съгласие за продължаване действието на договора по отношение на придобилия собствеността ищец и то след процесното ПТП, което несъмнено увеличава застрахователния риск. Затова и съдът намира **обсъжданото възражение на ответника за неоснователно.**

От гореизложеното следва, че процесното пътнотранспортно произшествие представлява покрит застрахователен риск и **предявеният иск е доказан по основание.**

По отношение на неговия размер, съдът съобрази следното:

При настъпване на застрахователно събитие за застрахователя възниква задължение да заплати на застрахования застрахователно обезщетение, равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, но не по-голямо от застрахователната сума (лимита на отговорност) – арг. от чл. 386, ал. 1 и ал. 2 КЗ. В хипотеза на частично увреждане на застрахованото имущество, каквато е настоящата, релевантна за определяне размера на действително претърпените вреди е възстановителната застрахователна стойност, която според разпоредбата на чл. 400, ал. 2 КЗ се равнява на стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Посоченият стойностен еквивалент на претърпяната вреда се определя като пазарната цена на увреденото имущество към датата на застрахователното събитие. В този смисъл е трайно установената съдебна практика, обективизирана в решение № 167/11.05.2016 г. по т.д. № 1869/2014 на ВКС, ТК, II т.о., решение № 235 от 27.12.2013 г. по т.д. № 1586/2013 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 37 от 23.04.2009 г. по т.д. № 667/2008 г. на ВКС, ТК, I т.о., решение № 209 от 30.01.2012 г. по т.д. № 1069/2010 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 115 от 09.07.2009 г. по т.д. № 627/2008 г. на ВКС, ТК, II т.о. и др. (същата е постановена по приложението на КЗ (отм.), но актуална при действащия КЗ, предвид липсата на принципна разлика в уредбата в тази ѝ част).

Съгласно заключението на съдебно-автотехническата експертиза,

изготвена от вещото лице инж. Людмил Милков в хода на производството по чл. 207 ГПК, щетите по собствения на ищеца лек автомобил, настъпили от процесното застрахователно събитие, възлизат в общ размер на **сумата от 4265,91 лв. с вкл. ДДС**, включваща стойността на необходимия труд, нови резервни части и материали, изчислени по средни пазарни цени към датата на събитието. Съдът кредитира именно това експертно заключение, доколкото същото е изготвено след извършен от експерта оглед и демонтаж на предната част на автомобила, при който са констатирани с максимална точност всички увреждания, подлежащи на ремонт. Изчислената според заключението сума е съобразена с направените при огледа констатации и същата е съизмерима с размера на средствата, необходими за възстановяване на вещта във вида, който е имала към момента на увреждането. Затова и съобразяването с това експертно заключение и определянето на дължимата сума според него гарантира обезщетяване на действително претърпените вреди в рамките на застрахователното покритие.

Съдът намира, че **не са налице предпоставките на чл. 395, ал. 4 КЗ за намаляване на застрахователното обезщетение** и възражението на ответника в тази насока е неоснователно. Аргументите за това са следните:

Според чл. 395, ал. 1 КЗ застрахованият е длъжен да вземе мерки за предпазване на застрахованото имущество от вреди, да спазва предписанията на застрахователя и на компетентните органи за отстраняване на източниците на опасност за причиняване на вреди и да допуска застрахователя да прави проверки. Ал. 4 от същата разпоредба предвижда, че при настъпването на застрахователно събитие застрахователят може да откаже плащане на обезщетение, ако събитието е следствие от неизпълнение на задължението по ал. 1 и само ако изрично е предвидил това в договора. В случай че настъпването на застрахователното събитие е следствие от неизпълнение на задължението по ал. 1, но това неизпълнение не е предвидено като основание за отказ в договора, застрахователят може да намали застрахователното обезщетение съответно на тежестта на неизпълнението.

В случая е налице неизпълнение на задължението на ищеца да уведоми застрахователя за прехвърленото в негова полза право на собственост върху застрахования автомобил в рамките на предвидения за това срок, което няма никакво отношение към задължението му по чл. 395, ал. 1 КЗ да вземе мерки за предпазване на застрахованото имущество от вреди, чието неизпълнение е предпоставка за редуциране на носения от застрахователя риск. Именно в този смисъл е и цитираното от ответника решение № 79/29.06.2012 г. по т.д. № 802/2011 г. на ВКС, Второ ТО, според което неизпълнението е санкционируемо по реда на чл. 207, ал. 2 вр. ал. 1 КЗ отм. (аналогичен с чл. 395, ал. 4 вр. ал. 1 от действащия КЗ) само за задължение, което е от естество да способства настъпването на застрахования риск и/или да повлияе върху размера на вредите. В случая такова неизпълнение липсва. Представител на ищеца е уведомил застрахователя за застрахователното събитие непосредствено след настъпването му (на следващия ден) и е предоставил автомобила за оглед, като няма данни да не са изпълнени предписания на застрахователя или на компетентните органи, свързани с източник на опасност.

Следователно няма основание за намаляване на застрахователното обезщетение, определено в размер на 4265,91 лв., респ. **предявеният иск е**

доказан и по размер и следва да бъде изцяло уважен, като се присъди в полза на ищеца посочената сума, ведно със законна лихва от датата на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

На основание чл. 236, ал. 1, т. 7 ГПК в решението следва да бъде отразена и посочената от ищеца банковата сметка, по която да се преведат присъдените в негова полза суми.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК, с оглед изхода на делото, направеното искане и представения списък по чл. 80 ГПК, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени съдебно-деловодни разноски в **общ размер на 890,64 лв.** от които 170,64 лв. за държавна такса по предявения иск, 150 лв. за депозит за вещо лице, 20 лв. държавна такса по молбата по чл. 207 ГПК и 550 лв. за адвокатско възнаграждение, доказателства за заплащането на което са представени по делото – договор за правна защита и съдействие от 21.02.2022 г. (л. 94), съдържащ разписка за получено плащане в брой. Разноски за депозит за свидетел не следва да бъдат присъждани на страната, тъй като депозитът не е изплатен като възнаграждение на свидетеля.

Съдът намира направеното от ответника **възражение за прекомерност** на претендираното от ищцата адвокатско възнаграждение за **неоснователно**, доколкото нормативно установеният минимален размер на възнаграждението по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. (ред. изм. и доп. ДВ. бр.68 от 31 юли 2020 г., действаща към датата на договора), до който би могло да бъде редуцирано то по реда на чл. 78, ал. 5 ГПК, възлиза на 528,61 лв. и надвишава претендираното такова от 550 лв. с минимална разлика, която не може да обоснове положителен извод за прекомерност.

Съобразно изхода на делото, разноски на ответника не се следват.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „З.К.Л.И.” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Студентски, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, представлявано заедно от двама от четиримата изпълнителни директори П.В.Д., С.Н.А., В.В.И. и М.А.Д., да заплати на Д. Т. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес: с*****, сумата от 4265,91 лв. (четири хиляди двеста шестдесет и пет лева и деветдесет и една стотинки), представляваща застрахователно обезщетение по договор за застраховка “Каско на МПС”, обективиран в застрахователна полица № 93002010047128/01.06.2020 г., за нанесени щети на застрахования лек автомобил „Ауди А4“ с рег. № ***** от реализирано на 22.03.2021 г. застрахователно събитие – пътнотранспортно произшествие, за което е образувана щета под № 5003-1201-21-450312, **ведно със законната лихва**, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 21.02.2022 г., до окончателното изплащане на задължението, **на основание чл. 405, ал. 1 КЗ.**

ОСЪЖДА „З.К.Л.И.” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано заедно от двама от четиримата

изпълнителни директори П.В.Д., С.Н.А., В.В.И. и М.А.Д., да заплати на Д. Т. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес: с*****, сумата от 890,64 лв. (осемстотин и деветдесет лева и шестдесет и четири стотинки) за сторените по делото разноси и адвокатско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Присъдените суми в полза на ищеца Д. Т. Г. може да бъдат заплатени по посочената от него банкова сметка с IBAN B*****, открита в „Банка ДСК“ АД.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните, чрез процесуалните им представители, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____